

Nyolcadikosok irodalmi szövegparódiái

Tóth Árpád: Meddő órán (paródia)

Kritikus órán

Ráncos vagyok.
Nagyon.
Bibircsókos arcom,
Hagyom.
Koszos vászon a törött lábú asztalomon,
Firkálok rondán egy papíron.
Béna, szájalmas figura, én.
Igen én.
S legrondább vagyok a föld kerekén.

Babits Mihály: Húnyt szemmel... (paródia)

Törött lábbal...

Törött lábbal bérceken sántikálunk
s mindig esésre vágy szivünk:
A legjobb, ha botlunk,
A legszebb, ha bukunk.

Az álmok csuszamlós köveit
szorítsd, ki únod a banánt:
hámozz belőlük
törött lábadra köves pakolást.

Kerekes Tamástól

Oláh Tibor: Reménytelen pillanat

Megízlelte szemem azon aszfalt keserű kátrányát,
Melyet röpke kocsikerék nyikorgása engedett szabadon.
Keresném zsebeimben csodatévő szeremet,
Mellyel kényszer esetén oly sokszor ápolom gyöngé szememet.

De sajnos csak kopott sörösüvegek elnyűtt kalapjait találok.
Ó miért nem vettem a másik zekét? érzem, közeleg a halálom.
Hirtelen minden álmom lepereg szemeim előtt, mely mint réti dongó csíp nagyon.
Immáron nem tehetek mást, a száguldó benzinvonat masinisztáját futni hagyom.

Hirtelen megbotlok vakságomban valamely rosszindulatú macskakő bércén,
S mint elesett, reményvesztett katona az utca legyőzöttjévé válok én.
E percben azt kívánom, bárcsak megmaradtam volna unalmas könyvtári munkám rabjaként.

Oh! Te csodatévő Istenem! Köszönöm áldásod!
Eszembe jutott elesettségem mámorában, s örömmel tápászkodám fel,
Mivel megtaláltam farzsebemben szemeim gyógyírét, a csepegtetőmet.

Kosztolányi Dezső, Az ihlet perce című műve alapján

Semmi nem jut eszembe

Depresszióba estem.
Otthon.
Kellemes környezet.
Tudom.
Mégis panaszkodom.
Lassan dolgozom,
Magamat sajnáltatom én.
Én, én.
Hisz' ki más van még a föld kerekén?

(Tóth Árpád Meddő órán című alkotása alapján)

Csörgits Éva: A macska halála (Tóth Árpád: Az Órainga című műve alapján)

Nyarvogásban rekedt kérelem hallik,
Fárasztó nappal gyakran alszik ő-
S úgy dereng, lengő farka gyorsan szedi
Két térre a kék levegőt.

Nézem hogy somolyog jobbról - balról,
A tálkája fölött lassan kinyúl,
S dús életére, a kilenc cénáról,
Ezer sötét macskaszőr lehull.

S ordítanék: kérlek! segítsetek!
Segítsetek! De senki sem felel,
Se nyávogás, se moccanás, csak síri csend.

Itt a téren, csak kutyák élhetnek,
Zord szemükben bús fény csillog:
Hány macska életet, mennyit kiolt!

Nyári lakoma

Ezt hozta anyám. Olcsó gyümölcsöket
nejlonszatyorban. Nehéz, mély-arany
citromot, hatalmas, borostyánfényü grépfrútot,
megannyi édes, ragyogó drágakövet.
Izzadságcsepp iramlík anyám homlokán,
és legurul, akár a gyémánt.
A pompa ez, részvételen, derült,
magába-forduló tökéletesség.
Jobb volna élni. Ámde erőtlennek
érezem magam ezektől az édes mérgektől.

Horog Hunor: A Banán rokona

*Én a Banán rokona vagyok,
Szeretem az elsuhanó szellőket,
Szeretek meghajolni neki,
Mert elmegy.*

*Szeretem a béna rovarokat,
Repkedve, ha fáznak, a hullőket,
A szeles, a jeges
Téli-időket.*

*Szeretem a depis telek
Eszetlen, hívő intését,
A nagy Fagyás, a szent Fagyás
Meleg mását.*

*Szeretem az átutazókat,
Nevetőket és lefekvőket*

*S fülledt, meleg éjjelen
Az erdőket.*

*Szeretem a gyors levágást,
Életlen pengét és kaszát,
Buták, pojácák, bénák
Otthonát.*

*Szeretem azt, aki csalódott
Aki rohant, aki bepállott,
Aki nem visz, aki hoz:
A mikulás.*

*Én a Banán rokona vagyok,
Szeretem az elsuhanó szellőket,
Szeretek meghajolni neki,
Mert elmegy.*

Az asztal lába

(paródia Ady Endre A Halál rokona című versére)

Te az asztal lába vagy.
Látod az emberek cipőit,
Látod a tálak rohadt
Gyümölcsit.

Látod a mintás szoknyákat
Ráncosan, térd fölött kivágva,
S csicsás cipőket
Masnival ékítve.

Látod a piros kutyák
Aluminium tálkáját
A Nagy Cica, a kiscicák
Konyuló bajuszát.

Látod a terítő csücskét,
A flanelt és a csipkét,
S vakító estében a lépcső
Kopott tölgyét.

Látod a fáradt lemondást,
A feltört sarkot és a padot:
Öreg plüssmacik, babák
E raktáron.

Látod azt, ki odalent vár,
Ki csinos, ki csupa háj,
Ki kér, ki pörög, ki vén:
A szobát.

Te az asztal lába vagy.
Látod az emberek cipőit...
Látod a tálak rohadt
Gyümölcsit.

Babits Mihály: Fekete ország - paródia
Peák Anett-től

Sárga utca

Sárga utcában lakom én
Hol minden gyönyörű sárga
Betonig, cementig sárga
sárga az egész járda.

Kerítések sárgállanak,
Mögöttük a fű is sárgul.
Macskakövek szegődnek
A sárgaság szolgájaként.

Baloldalt emelkedik
Utcánk sárga háza;
A lakók arca s ruhája is sárga.

A távolba tekintenek,
De nem látok másra.
Közel s távol minden, minden sárga.